

Merkelig dobbeltkommunikasjon

Det kan være vanskelig å ha tillit til Psykologforeningens framstilling av sine gode faglige intensjoner.

TEKST

Marianne Weltzien

PUBLISERT 4. juni 2018

ELTE-SAKEN

FRAMSTILLINGEN AV PSYKOLOGFORENINGENS støtte til ELTE-psykologene leses med glede, men også med forundring. Undertegnede har en annen opplevelse av denne støtten. Jeg er psykologspesialist og seksjonsleder for en BUP. I 2016 hadde vi ansatt to lisenspsykologer utdannet ved ELTE, som var i ferd med å avslutte sin forespeilede lisensperiode. De fikk beskjed fra Helsedirektoratet om at lisens likevel ikke ville bli innvilget. De var meget fortvilet. Det var jeg også, som fryktet å miste to velkvalifiserte og dyktige medarbeidere. I distriktene er rekruttering en utfordring, og vi investerer mye i opplæring av nyutdannede.

Mitt forslag var naturlig nok å ringe Psykologforeningen, fagforeningen vi alle tre var medlem av, for å be om råd om hva vi kunne gjøre i denne situasjonen. Vedkommende som svarte i telefonen hos foreningen, sa klart fra at de forventet å bli kontaktet av ledere med spørsmål om hvordan de «kunne bli kvitt» lisenspsykologene fra ELTE. Jeg gjorde det like klart at jeg ringte av helt motsatt årsak. Jeg fikk da til svar at «her må vi ta fagforeningshatten på». De ville selvfølgelig få advokathjelp, sa vedkommende, «men her må vi gå eksternt, for her er det interessekonflikt».

Her ble vi altså møtt av en fagforening som raskt konstaterte en interessekonflikt med tre av sine medlemmer. Vi ba ikke om råd flere ganger.

At Psykologforeningen uttaler seg som den nå gjør, er gledelig, men det kan være vanskelig å ha tillit til Psykologforeningens framstilling av sine gode faglige intensjoner.

Tilsvar: Habilitet

Rune Frøyland, visepresident Norsk psykologforening

Norsk psykologforening er glad for at Marianne Weltzien er fornøyd med vårt standpunkt i Elte-saken.

Hensynet til pasientsikkerhet og opprettholdelse av faglige standarder har vært viktig å ivareta for Psykologforeningen. Samtidig har vi vært opptatt av å bistå våre ELTE-

medlemmer, som har havnet i en vanskelig situasjon.

Derfor er det helt riktig som Weltzien påpeker, at Psykologforeningen havner i en interessekonflikt. Av den grunn har disse medlemmene mottatt økonomisk støtte, slik at de kan leie inn ekstern advokatbistand. Dette mener vi ikke er kritikkverdig, slik Weltzien fremsetter, men derimot gir det en garanti for at man ikke kan stille spørsmålstegn ved habiliteten til advokatbistanden disse medlemmene har hatt behov for.

Siden forrige utgave av Psykologtidsskriftet har Helse- og omsorgsdepartementet støttet forslaget fra direktoratet og pekt på en modell med lønnet praksis som løsning for ELTE-studentene. Dette gir rom for at fagmyndighetene kan ivareta faglig forsvarlighet, forutsatt at universitetene går god for løsningen. Samtidig er løsningen innenfor en ramme som er til å leve med for de som ble rammet av praksisendringen.

Utfordringen blir tilgjengelig kapasitet i universitet og helseforetak til å gjennomføre opplegget uten at det går ut over pasienter eller profesjonsstudenter. Norsk psykologforening er forberedt på å bidra der vi kan for å lage et godt opplegg og ivareta kapasitetsutfordringer.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 6, 2018, side 540

TEKST

Marianne Weltzien, psykologspesialist